РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

З А К О Н

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ПРИЗНАВАНЕ, ИЗПЪЛНЕНИЕ И ПОСТАНОВЯВАНЕ НА АКТОВЕ ЗА ОБЕЗПЕЧАВАНЕ НА ИМУЩЕСТВО

(обн., ДВ, бр. 59 от 2006 г.; изм., бр. 16 от 2018 г.)

§ 1. Наименованието на закона се изменя така: „Закон за признаване, изпълнение, постановяване и изпращане на актове за обезпечаване на имущество“.

§ 2. В глава първа се създава наименование”:

„Раздел I
Предмет на закона“

§ 3. Член 1 се изменя така:

„Предмет на закона

Чл. 1. (1) Този закон урежда условията и реда за признаване и изпълнение на актове за обезпечаване на имущество, които са издадени в държава - членка на Европейския съюз, необвързана от Регламент (ЕС) 2018/1805 на Европейския парламент и на Съвета относно взаимното признаване на актове за обезпечаване и конфискация (ОВ, L 303/1 от 28 ноември 2018 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2018/1805“, както и за постановяване от български орган на актове за обезпечаване на имущество и изпращането им за признаване и изпълнение в държава - членка на Европейския съюз, необвързана от Регламент (ЕС) 2018/1805.

(2) Законът урежда и мерките, свързани с прилагането на разпоредбите на Регламент (ЕС) 2018/1805, относими към взаимното признаване и изпълнение на актове за обезпечаване.“

§ 4. В глава първа след чл. 1 се създава наименование:

„Раздел II

Особени правила относно актовете за обезпечаване на имущество, приложими в отношенията между Република България и държавите - членки на Европейския съюз, необвързани от Регламент (ЕС) 2018/1805“

§ 5. В чл. 3, ал. 3 думите „Софийският градски съд или Върховната касационна прокуратура” се заменят с „Компетентният съд по чл. 19“.

§ 6. Наименованието на глава втора се изменя така:

„Производства по взаимно признаване на актовете за обезпечаване на имущество, при които издаваща или изпълняваща държава е държава - членка на Европейския съюз, необвързана от Регламент (ЕС) 2018/1805“

§ 7. Член 6 се изменя така:

„Компетентен орган

Чл. 6. Компетентни органи в Република България да признаят акт за обезпечаване на имущество са окръжните съдилища.“

§ 8. Създава се чл. 6а:

„Подсъдност

Чл. 6а. (1) Акт за обезпечаване се признава от окръжния съд по местоживеенето или обичайното пребиваване на лицето, а за юридическото лице - по седалище, адрес на управление или адрес за кореспонденция на територията на Република България.

(2) Акт за обезпечаване на конкретно имущество или на парична сума се признава от окръжния съд по местонахождението на имуществото или по мястото на източника на доходи.

(3) Ако в подлежащото на обезпечаване имущество е включен повече от един недвижим имот, актът се признава от окръжния съд по местонахождението на имота с най-висока данъчна оценка.

(4) Когато два или повече акта за обезпечаване, постановени по отношение на едно и също лице или имущество, са изпратени за признаване едновременно до различни съдилища, компетентен да се произнесе по всички актове е съдът, който пръв е образувал производство.

(5) Ако не бъде установено местоживеенето или обичайното пребиваване на лицето, а за юридическото лице - седалището, адресът на управление или адресът за кореспонденция на територията на Република България, компетентен да разгледа акта е Софийският градски съд.“

§ 9. В чл. 8, ал. 3, т. 2 думите „и прекратява производството“ се заличават.

§ 10. Създава се чл. 15а:

„Управление на обезпечено имущество

Чл. 15а. Имуществото, обезпечено по реда на чл. 8, се управлява и пази по реда на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.“

§ 11. В глава втора наименованието на раздел II се изменя така:

„Постановяване в Република България и изпращане на актове за обезпечаване на имущество за признаване и изпълнение в държава членка, необвързана от Регламент (ЕС) 2018/1805“

§ 12. В чл. 21, ал. 1 се правят следните изменения:

1. В т. 1 думите „чрез Върховната касационна прокуратура“ се заличават.

2. В т. 2 думите „чрез Софийския градски съд“ се заличават.

§ 13. Създава се глава трета с чл. 24–28:

„Глава трета

Признаване, изпълнение, постановяване и изпращане на актове за обезпечаване на имущество въз основа на Регламент (ЕС) 2018/1805

Компетентен орган и производство по признаване на акт за обезпечаване по Регламент (ЕС) 2018/1805

Чл. 24. (1) Актът за обезпечаване по Регламент (ЕС) 2018/1805 се признава от компетентния окръжен съд по чл. 6а.

(2) Съдът образува производство и насрочва делото незабавно след получаване на акта и удостоверението по чл. 6 от Регламент (ЕС) 2018/1805. Съдът разглежда делото в състав от един съдия в закрито заседание.

(3) Съдът се произнася с определение, с което:

1. признава акта за обезпечаване на имущество и го изпраща на съответния компетентен орган за изпълнение;

2. отказва признаване или изпълнение на акта за обезпечаване;

3. признава акта за обезпечаване и отлага изпълнението му;

4. прекратява производството в случаите по чл. 13, параграф 3, букви „а“ и „в“ от Регламент (ЕС) 2018/1805;

5. спира производството в случаите по чл. 13, параграф 3, букви „б“, „г“ и „д“ от Регламент (ЕС) 2018/1805.

(4) Спряното производство по ал. 3, т. 5 се възобновява в случаите по чл. 13, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2018/1805.

(5) В случаите по чл. 29 от Регламент (ЕС) 2018/1805 с определението по ал. 3 съдът се произнася по въпроса относно връщането на обезпечено имущество на пострадалия от престъпление и начина на връщане и изпраща определението за изпълнение в тази му част на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

Изпълнение на акта за обезпечаване, уведомяване за извършеното обезпечение и управление на обезпечено имущество по Регламент (ЕС) 2018/1805

Чл. 25. (1) Актът за обезпечаване на имущество се изпълнява по реда на чл. 11.

(2) Органът, който е извършил обезпечението, уведомява незабавно компетентния съд.

(3) Имуществото, обезпечено по реда на чл. 24, се управлява и пази по реда на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

Правни средства за защита

Чл. 26. (1) Всяко засегнато лице, включително трето добросъвестно лице, може да обжалва определението на Софийския градски съд за признаване на акта за обезпечаване по реда на чл. 17, ал. 1.

(2) Лицата по ал. 1 могат да обжалват по реда на Гражданския процесуален кодекс и действията по изпълнението на акта за обезпечаване.

Постановяване на определения и издаване на удостоверения за обезпечаване на имущество по Регламент (ЕС) 2018/1805

Чл. 27. (1) Разпоредбата на чл. 19 се прилага и за определенията за обезпечаване на имущество по Регламент (ЕС) 2018/1805, които подлежат на признаване и изпълнение в държава - членка на Европейския съюз, обвързана от Регламент (ЕС) 2018/1805.

(2) Удостоверението по чл. 6 от Регламент (ЕС) 2018/1805 се издава от първоинстанционния съд, постановил определението за обезпечаване.

Изпращане на акта за обезпечаване по Регламент (ЕС) 2018/1805

Чл. 28. Удостоверението по чл. 6 от Регламент (ЕС) 2018/1805 и определението за обезпечаване на имущество в случаите, когато е приложимо, се изпращат за признаване и изпълнение пряко на компетентния орган в изпълняващата държава или на посочен от нея централен орган за:

1. досъдебната фаза на наказателното производство – от прокурора;

2. съдебната фаза на наказателното производство – от съда, който е постановил определението.“

§ 14. Навсякъде в закона думите „друга държава - членка“, „друга държава членка“ и „другата държава - членка на Европейския съюз“ се заменят с „държава - членка на Европейския съюз, необвързана от Регламент (ЕС) 2018/1805“.

§ 15. Навсякъде в закона думите „Софийският градски съд“ и „Софийския градски съд“ се заменят съответно с „Окръжният съд“ и „окръжния съд“.

§ 16. В Допълнителната разпоредба § 1 се изменя така:

„§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Държави – членки на Европейския съюз, необвързани от Регламент (ЕС) 2018/1805“ са Дания и Ирландия.

2. „Издаваща държава“ по глава първа и глава втора е държава - членка на Европейския съюз, необвързана от Регламент (ЕС) 2018/1805, в която компетентен орган по смисъла на националното й законодателство е постановил акт за обезпечаване по наказателно производство, обявил го е за законно или го е потвърдил по друг начин, както и Република България.

3. „Изпълняваща държава“ по глава първа и глава втора е държавата - членка на Европейския съюз, необвързана от Регламент (ЕС) 2018/1805, на чиято територия се намира имуществото, както и Република България.

4. „Имущество“ по глава първа и глава втора са всички права с веществен и невеществен характер, движими или недвижими вещи, както и правни актове или документи, които доказват права върху вещите, за които компетентният орган на издаващата държава приема, че са:

а) облага от престъпление по чл. 5 или равностойността, която изцяло или частично отговаря на стойността на тази облага, или

б) средството или предметът на престъплението.

5. „Отнемане“ по глава първа и глава втора е конфискацията на имуществото или отнемането му в полза на държавата във връзка с извършено престъпление по чл. 5.“

§ 17. В Заключителните разпоредби се правят следните допълнения:

1. В § 2 след думите „на акта за обезпечаване“ се поставя запетая, добавя се „издаден в държава - членка на Европейския съюз, необвързана от Регламент (ЕС) 2018/1805“ и се поставя запетая.

2. Създава се § 4:

„§ 4. Националният статистически институт събира от компетентните органи и предоставя на Европейската комисия статистическите данни относно актовете за обезпечаване по член 35, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1805.“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 18. В Закона за признаване, изпълнение и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции (обн., ДВ, бр. 15 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 55 от 2011 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В наименованието на закона думите „решения за конфискация или отнемане“ се заменят с „актове за конфискация или отнемане“.

2. В глава първа се създава наименование:

„Раздел I
Предмет на закона“

3. Член 1 се изменя така:

„Предмет на закона

Чл. 1. (1) С този закон се уреждат условията и редът за:

1. признаване и изпълнение в Република България на влезли в сила решения за конфискация или отнемане, постановени в държава - членка на Европейския съюз, необвързана от Регламент (ЕС) 2018/1805 на Европейския парламент и на Съвета относно взаимното признаване

на актове за обезпечаване и конфискация (ОВ, L 303/1 от 28 ноември 2018 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2018/1805“;

2. изпращане на влезли в сила решения за конфискация или отнемане, постановени в Република България, за признаване и изпълнение в държава - членка на Европейския съюз, необвързана от Регламент (ЕС) 2018/1805;

3. признаване, изпълнение и изпращане на влезли в сила решения за налагане на финансови санкции, издадени в държава - членка на Европейския съюз.

(2) Законът урежда и мерките, свързани с прилагането на разпоредбите на Регламент (ЕС) 2018/1805, относими към взаимното признаване и изпълнение на актове за конфискация.“

4. В глава първа след чл. 1 се създава наименование

„Раздел II

Особени правила относно решенията за конфискация или отнемане, приложими в отношенията между Република България и държавите - членки на Европейския съюз, необвързани от Регламент (ЕС) 2018/1805, и относно решенията за налагане на финансови санкции, издадени в държава - членка на Европейския съюз“

5. В чл. 2 ал. 1 се изменя така:

„(1) Решение за конфискация или отнемане е влязъл в сила акт на съд, компетентен по наказателни дела, издаден в държава - членка на Европейския съюз, необвързана от Регламент (ЕС) 2018/1805, или издаден в Република България и подлежащ на изпълнение в държава - членка на Европейския съюз, необвързана от Регламент (ЕС) 2018/1805, който е довел до окончателно отнемане на имущество.“

6. В глава втора наименованието на раздел I се изменя така:

„Условия и ред за признаване и изпълнение в Република България на решения за конфискация или отнемане, постановени в държава - членка на Европейския съюз, необвързана от Регламент (ЕС) 2018/1805“

7. В чл. 14, ал. 1 думите „друга държава - членка на Европейския съюз“ се заменят с „държава - членка на Европейския съюз, необвързана от Регламент (ЕС) 2018/1805“.

8. В заглавието на чл. 18 след думите „Множество решения“ се поставя запетая и се добавя „издадени от държави - членки на Европейския съюз, необвързани от Регламент (ЕС) 2018/1805“.

9. В глава втора наименованието на раздел II се изменя така:

„Изпращане на постановени в Република България решения за конфискация или отнемане за признаване и изпълнение в държава - членка на Европейския съюз, необвързана от Регламент (ЕС) 2018/1805“

10. В чл. 25, ал. 1 думите „друга държава - членка на Европейския съюз“ се заменят с „държава - членка на Европейския съюз, необвързана от Регламент (ЕС) 2018/1805“.

11. В глава втора наименованието на раздел III се изменя така:

„Последици от признаването и изпълнението на решения за конфискация или отнемане, постановени в държава - членка на Европейския съюз, необвързана от Регламент (ЕС) 2018/1805 и от изпращането на постановени в Република България решения за конфискация или отнемане за признаване и изпълнение в такава държава - членка”

12. Създава глава четвърта с чл. 43-48:

„Глава четвърта
Признаване, изпълнение и изпращане на актове за конфискация въз основа на Регламент (ЕС) 2018/1805

Компетентни органи за признаване и изпълнение. Подсъдност

Чл. 43. Правилата на чл. 6 и 15 от този закон намират съответно приложение по отношение на акт за конфискация по Регламент (ЕС) 2018/1805.

Производство по признаване на акта за конфискация

Чл. 44. (1) Компетентният съд незабавно образува производство и насрочва делото при спазване на срока по чл. 20, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1805. Съдът разглежда делото в състав от трима съдии в открито съдебно заседание с участието на прокурор и на засегнатото лице.

(2) Неявяването на лицето, когато е редовно призовано, не е пречка за разглеждане на делото.

(3) Когато лицето не може да бъде намерено, за да бъде редовно призовано, му се назначава защитник.

(4) Съдът запознава засегнатото лице с акта за конфискация, след което го изслушва.

(5) Когато намери делото за изяснено, съдът изслушва прокурора, засегнатото лице и неговия защитник и се оттегля на съвещание за постановяване на решение.

(6) В срока по чл. 20, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1805 съдът се произнася с решение, с което:

1. признава акта и го изпраща незабавно на съответния изпълнителен орган;

2. отказва признаване или изпълнение на акта;

3. признава акта и отлага изпълнението му;

4. прекратява производството в случаите по чл. 22, параграф 3, букви „а“ и „в“ от Регламент (ЕС) 2018/1805;

5. спира производството в случаите по чл. 22, параграф 3, букви „б“, „г“ и „д“ от Регламент (ЕС) 2018/1805.

(7) Спряното производство по ал. 6, т. 5 се възобновява в случаите по чл. 22, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2018/1805.

(8) Доколкото разпоредбите на ал. 1–7 не съдържат специални правила, се прилагат съответните разпоредби на Наказателно-процесуалния кодекс.

Производство пред въззивен съд

Чл. 45. Всяко засегнато лице, включително трето добросъвестно лице може да обжалва решението на окръжния съд за признаване на акта за конфискация по реда на чл. 20, ал. 1–3.

Изпълнение на акта за конфискация

Чл. 46. Разпоредбата на чл. 22 се прилага съответно и за акта за конфискация.

Компетентен орган за изпращане на акт за конфискация

Чл. 47. (1) Разпоредбата на чл. 7, ал. 1 се прилага съответно и за акта за конфискация.

(2) Удостоверението по чл. 17 от Регламент (ЕС) 2018/1805 се издава от българския съд, постановил акта за конфискация.

Централен орган

Чл. 48. Разпоредбата на чл. 8 се прилага съответно и за акта за конфискация.“

13. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения:

а) параграф 1 се изменя така:

„§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Държави – членки на Европейския съюз, необвързани от Регламент (ЕС) 2018/1805“ са Дания и Ирландия.

2. „Издаваща държава“ по отношение на решенията за конфискация или отнемане е държава - членка на Европейския съюз, необвързана от Регламент (ЕС) 2018/1805, в която е постановено решение за конфискация или отнемане, както и Република България, а по отношение на решенията за налагане на финансови санкции – държава - членка на Европейския съюз, в която е постановено решение за налагане на финансови санкции на физическо или юридическо лице.

3. „Изпълняваща държава“ по отношение на решенията за конфискация или отнемане е държавата - членка на Европейския съюз, необвързана от Регламент (ЕС) 2018/1805, на която е изпратено решение за конфискация или отнемане, с цел неговото изпълнение, както и Република България, а по отношение решенията за налагане на финансови санкции – държавата - членка на Европейския съюз, на която е изпратено решение за налагане на финансови санкции, с цел неговото изпълнение.

4. „Засегнато лице по глава първа, втора и трета“ е физическо или юридическо лице, срещу което е постановен акт – за конфискация или отнемане, или решение за налагане на финансови санкции.

5. „Облага“ означава всяка икономическа изгода, която е придобита чрез престъпление. Облагата може да произтича от имущество от всякакъв вид.“

б) в § 2 думите „другите държави - членки на Европейския съюз“ се заменят с „държави - членки на Европейския съюз, необвързани от Регламент (ЕС) 2018/1805“.

14. В Преходните и заключителните разпоредби се създава § 8:

„§ 8. Националният статистически институт събира от компетентните органи и предоставя на Европейската комисия

статистическите данни относно актовете за конфискация по член 35, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1805“.“

§ 19. В Закона за Националната агенция за приходите (обн., ДВ, бр. 112 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 114 от 2003 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 105 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 12, 32, 42 и 95 от 2009 г., бр. 15, 51, 54, 97, 98 и 99 от 2010 г., бр. 38 и 94 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г., бр. 60, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58 и 105 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 7 и 38 от 2018 г. и бр. 13, 94, 96 и 100 от 2019 г. и бр. 38 и 105 от 2020 г.) в чл. 3, ал. 1, т. 16 думите „решения за конфискация или отнемане“ се заменят с „актове за конфискация или отнемане“.

§ 20. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2014 г. – бр. 14 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 86, 92 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 27, 77 и 98 от 2018 г., бр. 17, 64, 83, 96 и 102 от 2019 г. и бр. 18, 28, 34, 69, 104 и 105 от 2020 г.) в чл. 162, ал. 6 думите „решения за конфискация или отнемане“ се заменят с „актове за конфискация или отнемане“.

Законът е приет от 45-ото Народно събрание на ..... 2021 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Ива Митева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за признаване, изпълнение и постановяване на актове за обезпечаване на имущество

С предложения проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за признаване, изпълнение и постановяване на актове за обезпечаване на имущество (ЗИД на ЗПИПАОИ) се въвеждат мерки по прилагането на Регламент (ЕС) 2018/1805 на Европейския парламент и на Съвета относно взаимното признаване на актове за обезпечаване и конфискация (ОВ, L 303 от 28 ноември 2018 г.), наричан по-долу „Регламент (ЕС) 2018/1805"/„Регламентът".

Регламент (ЕС) 2018/1805 е първият инструмент с пряка приложимост в областта на взаимното признаване на актове по наказателноправни въпроси. Съдържащите се в него правила се прилагат за всички актове за обезпечаване и конфискация, издадени в рамките на производства с наказателноправен характер. Регламентът е насочен към оптимизиране на процедурите за взаимно признаване на тези актове с оглед улесняването на трансграничното възстановяване на активи и ускоряването и опростяването на обезпечаването и конфискацията на активи, придобити от престъпна дейност, в Европейския съюз (ЕС). Изхожда се от разбирането, че обезпечаването и конфискацията са сред най-ефективните средства за превенция и борба с престъпността, включително с тероризма и организираната престъпност. Очакванията са прилагането на Регламента да доведе до отнемането на повече активи, генерирани от престъпна дейност[1] . Освен разширения обхват, добавена стойност на този акт е и осигуряването на

---

[1] Според Европол само около 2 % от облагите от престъпна дейност са обезпечени, а 1 % — конфискувани в ЕС. Това позволява на организираните престъпни групи да инвестират в разширяване на престъпната си дейност и навлизане в легалната икономика (Европол, „Още ли се отплаща престъплението? Възстановяване на активи от престъпна дейност в ЕС — проучване на статистическа информация за периода 2010—2014 г.", 2016 г., достъпно на адрес: https://www.europol.europa.eu/publications-documents/does-crime-still-pay).
Според изчисленията на Европол 0,7—1,28 % от годишния брутен вътрешен продукт (БВП) на ЕС е включен в съмнителна финансова дейност (Европол, „От подозрение към действие — за по-голям оперативен ефект от финансовата разузнавателна информация", 2017 г., достъпен на адрес: https://www.europol.europa.eu/publications-documents/suspicion-to-action-converting-financialintelligence-greater-operational-impact).

ефективна защита на правото на пострадалите от престъпление лица на обезщетение и връщане на имущество.

Регламентът се прилага от 19 декември 2020 г.

За осигуряване на ефективното прилагане на Регламент (ЕС) 2018/1805 в Република България се предвиждат изменения и допълнения в ЗПИПАОИ и в Закона за признаване, изпълнение и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции (ЗПИИРКОРНФС), основно насочени към изричното посочване на националните органи, компетентни да функционират като издаващ, съответно като изпълняващ, орган по смисъла на Регламента по отношение на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, регламентиране на елементи от процедурите, които се развиват пред тези органи, изричното определяне на правилата относно обжалването на определенията, съответно решенията за признаване и изпълнение на актове за обезпечаване и актове за конфискация, които имат отношение към правните средства за защита на засегнатите лица и др.

Регламент (ЕС) 2018/1805 заменя разпоредбите на Рамково решение 2003/577/ПВР[2] относно налагането на обезпечение върху имущество и Рамково решение 2006/783/ПВР[3] в отношенията между държавите - членки на ЕС, обвързани от Регламента, като разпоредбите на посочените рамкови решения продължават да се прилагат между държавите членки, които не са обвързани от Регламента, а именно Дания и Ирландия, както и между държавите членки, необвързани от Регламента, и всяка държава членка, която е обвързана от него.

Във връзка с това при структурирането на измененията и допълненията в ЗПИПАОИ и ЗПИИРКОРНФС, които въвеждат изискванията на Рамково решение 2003/577/ПВР и Рамково решение 2006/783/ПВР в националното законодателство, беше избран подход, който позволява в максимална степен да бъдат запазени целостта и структурата на законите, включително номерацията на разпоредбите в тях, към които реферира многогодишна съдебна практика. Избраният подход осигурява продължаване на прилагането на позната

---

[2] Рамково решение 2003/577/ПВР на Съвета от 22 юли 2003 година за изпълнение в Европейския съюз на решения за обезпечаване на имущество или доказателства.

[3] Рамково решение 2006/783/ПВР на Съвета от 6 октомври 2006 година за прилагане на принципа за взаимно признаване на решения за конфискация.

регламентация на материята в отношенията между България и Дания и Ирландия. С тези аргументи в глава първа от всеки един от посочените закони се обособяват по два раздела – „Предмет на закона“ и „Особени правила...“, като във втория раздел са изведени досегашните общи положения на законите, които вече стават относими единствено в отношенията между България и Дания и Ирландия. По същите съображения правилата относно изпращането, признаването и изпълнението на актове за обезпечаване, съответно на актове за конфискация въз основа на Регламента са изведени в самостоятелна глава на съответния закон.

Основните предложения за промени в ЗПИПАОИ са следните:

• За целите на осигуряване на съответствие с новото съдържание на закона се предлага допълнение на неговото наименование и изменение и допълнение на чл. 1 „Предмет на закона“.

В съответствие с общата насока към децентрализация на комуникацията между компетентните органи в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, която може да бъде проследена в последните правни актове на ЕС в тази сфера, се предвижда изменение на чл. 21 от закона. Предлаганата редакция прекратява механизма на опосредено изпращане (чрез Върховната касационна прокуратура и Софийския градски съд) на постановени от българските съдилища актове за обезпечаване за признаване и изпълнение в необвързани от Регламента държави членки. Във връзка с това се предлага съответно изменение и на чл. 3, ал. 3 от закона. В предложението за нов чл. 28 това решение е проведено и по отношение на изпращането на актове за обезпечаване за признаване в държави членки, обвързани от Регламента. Възприетият подход е целесъобразен с оглед на спешността, която се изисква при извършването на действия по обезпечаването, и гарантира ефективността на преките контакти между практиците, включително при провеждането на консултации.

Предлага се изменение на чл. 6 от закона и се създават нови чл. 6а и чл. 24, с което се предвижда компетентни национални органи да признаят акт за обезпечаване в Република България да бъдат окръжните съдилища. Компетентността на Софийския градски съд се запазва само в ограничен брой хипотези. На първо място, при формулиране на

предложението е взета предвид голямата натовареност на Софийския градски съд и очакваното нарастване на интензитета на съдебното сътрудничество в областта на взаимното признаване на актове за обезпечаване и конфискация във връзка с прилагането на Регламента. В този смисъл аргумент е и спешността, която се изисква при извършването на действия по обезпечаването. На следващо място е отчетена общата тенденция към предоставяне на функции в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси на окръжните съдилища. Налице са множество примери за компетентност и оперативност на окръжните съдилища в тази сфера (по Закона за екстрадицията и европейската заповед за арест, Закона за европейската заповед за разследване и др.). Такова законодателно решение в редица случаи ще улесни узнаването за налагането на няколко обезпечителни и/или временни мерки по отношение на едно и също имущество със статут по този закон и/или по Закона за европейската заповед за разследване.

• В съответствие с изискванията на чл. 28 от Регламента, с новосъздадените чл. 15а и чл. 25, ал. 3 в ЗПИПАОИ управлението на имуществото, обезпечено по реда на чл. 8 и новия чл. 24 от този закон, се възлага на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ). Понастоящем на основание чл. 72а от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) КПКОНПИ е националният орган с правомощия относно управлението на обезпеченото по реда на чл. 72 от НПК имущество. Поемането от КПКОНПИ на функциите по управление и пазене на имущество, обезпечено вследствие на производство по признаване на акт за обезпечаване, издаден от друга държава - членка на ЕС, ще способства и за осигуряване на еднаквото третиране на имущество, обезпечено за целите на национално производство, и такова, обезпечено по искане на друга държава членка.

• Предлаганите с нов чл. 24 единни правила относно националното производство по признаване на акт за обезпечаване въз основа на Регламента ще улесни практическото прилагане на този инструмент. В посочената разпоредба е обърнато специално внимание на произнасянето на съда в хипотезите на чл. 13 от Регламента – невъзможност за изпълнение на актове за обезпечаване. С ал. 5 на разпоредбата се осигурява и прилагането на чл. 29 от Регламента

„Връщане на обезпечено имущество на пострадалия от престъпление“. Безспорно положителен нов елемент на съдържащата се в Регламента уредба е гарантирането на предимство на връщането на имущество на пострадалите от престъпление лица, както в хипотезата на обезпечено имущество, така и в тази на конфискувано имущество (чл. 29 и 30 от Регламента). Предвиждането на национална мярка, която да осигури връщането на имуществото на фазата на обезпечаването е необходимо, включително с оглед на предложеното поемане на функциите по управление и пазене на обезпеченото имуществото от КПКОНПИ. От друга страна чл. 30 от Регламента може да намери приложение от националните органи (компетентните съдилища и Националната агенция по приходите) и без въвеждането на специални мерки.

• С новопредложените членове 24-28 ЗПИПАОИ, основно чрез препратки към вече съществуващи в закона текстове, се дава уредба на изпълнението на акт за обезпечаване, издаден от държава членка, обвързана от Регламента, правните средства за защита на засегнатите лица и постановяването и изпращането на акт за обезпечаване за признаване и изпълнение в друга, обвързана от Регламента държава членка. Тази регулация е необходима за яснота при правоприлагането.

• Предлага се изменение и допълнение на Допълнителната разпоредба на закона, като се пояснява кои са необвързаните от Регламента държави членки и обстоятелството, че съдържащите се понастоящем в закона дефиниции се съотнасят само към разпоредбите на глава първа и глава втора от закона, които намират приложение в отношенията между Република България и необвързаните от Регламента държави членки. Последното се налага предвид обстоятелството, че съдържащите се в Регламента дефиниции не са идентични с тези в Рамково решение 2003/577/ПВР, съответно с тези в ЗПИПАОИ, включително поради по-широкия обхват на Регламента. При изготвяне на предложението е съобразено също така, че транспонирането на определенията от Регламента в закона не е допустимо.

• За целите на осигуряване на прилагането на чл. 35 от Регламента, включително при съобразяване на съдържащата се в него

референция към чл. 11, параграф 2 от Директива 2014/42/ЕС[4], събирането и предоставяне на статистическите данни относно актовете за обезпечаване по чл. 35, параграф 1 от Регламента се възлага на Националния осигурителен институт, който понастоящем събира от компетентните органи и предоставя на Европейската комисия статистическите данни по чл. 11 от Директива 2014/42/ЕС.

Основните предложения за промени в ЗПИИРКОРНФС, които в по-голямата си част са аналогични на тези в ЗПИПАОИ, са следните:

• За целите на осигуряване на съответствие с новото съдържание на закона се предлага изменение на неговото наименование и изменение и допълнение на чл. 1 „Предмет на закона".

• В глава втора се предлагат изменения, с които се доизяснява, че съдържащите се в нея правила намират приложение само в отношенията между Република България и необвързаните от Регламента държави членки.

• Предлаганите с нов чл. 44 единни правила относно националното производство по признаване на акт за конфискация по Регламента ще улесни практическото прилагане на този инструмент. В посочената разпоредба е обърнато специално внимание на произнасянето на съда в хипотезите на чл. 22 от Регламента – невъзможност за изпълнение на актове за конфискация. По отношение на сроковете за разглеждане на делото и за произнасяне е оставена свобода в преценката на съда, като се реферира към максималния 45 дневен срок за признаване акт за конфискация по чл. 20, параграф 1 от Регламента. Това решение кореспондира с изискванията на Регламента, като акт с пряко приложение, като е съобразена и необходимостта в редица случаи заинтересованите лица да бъдат призовавани чрез молби за правна помощ за участие в заседанието – действие, което отнема различно време в различните случаи. Пак поради пряката приложимост на Регламента националният съд следва да съобрази и приложи разпоредбата на чл. 20, параграф 1 в нейната

[4] Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз

цялост, като се произнесе „без забавяне“, но „не по-късно от 45 дни след като е получил удостоверението за конфискация“.

• С новопредложените членове 43, 45-48 в ЗПИИРКОРНФС, основно чрез препратки към вече съществуващи в закона текстове, се дава уредба на компетентните органи за признаване и изпълнение на акт за конфискация, издаден от държава членка, обвързана от Регламента, правните средства за защита на засегнатите лица (производството пред въззивен съд), компетентния орган за изпращане на постановен в Република България акт за конфискация за признаване и изпълнение в друга, обвързана от Регламента държава членка. Запазва се ролята на Министерството на правосъдието на централен орган, отговорен при определени обстоятелства за административното изпращане и получаване на актове за конфискация. Тази регулация е необходима за яснота при правоприлагането.

• Също така се предлага изменение и допълнение на Допълнителните разпоредби на закона, като се пояснява кои са необвързаните от Регламента държави членки и обстоятелството, че съдържащите се понастоящем в закона дефиниции се съотнасят само към разпоредбите, приложими в отношенията между Република България и необвързаните от Регламента държави членки. Последното се налага предвид обстоятелството, че съдържащите се в Регламента дефиниции не са идентични с тези в Рамково решение 2006/783/ПВР, съответно с тези в ЗПИИРКОРНФС. При изготвяне на предложението е съобразено също така, че транспонирането на определенията от Регламента в закона не е допустимо.

• За целите на осигуряване на прилагането на чл. 35 от Регламента, включително при съобразяване на съдържащата се в него референция към чл. 11, параграф 2 от Директива 2014/42/ЕС, събирането и предоставянето на статистическите данни относно актовете за конфискация по чл. 35, параграф 1 от Регламента се възлагат на Националния осигурителен институт, който понастоящем събира от компетентните органи и предоставя на Европейската комисия статистическите данни по чл. 11 от Директива 2014/42/ЕС.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Томислав Дончев)

мб/ИА

Становище на администрацията на Министерския съвет

Съгласуването се извършва на основание чл. 21, ал. 5 от Закона за нормативните актове

Проект на акт:	**Вид оценка:**	Частична
Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за признаване, изпълнение и постановяване на актове за обезпечаване на имущество	**Становище по ред:**	Единствено съгласуване
	Дата:	23.12.2020
	В отговор на №:	№ 03-00-272/22.12.2020 г.
	Институция:	Министерство на правосъдието

Диспозитив:	Съгласува без препоръки.	
Основание:	Чл. 30б, ал. 3, т. 1	от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация

* Съгласно чл. 17 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието, изводите и относимата информация от извършената частична предварителна оценка на въздействието се включват във финансовата обосновка по чл. 35, ал. 1, т. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

** При съгласуването по чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация се съпоставят кръгът от въпроси, проблеми и решения, разгледани в оценката на въздействието и кръгът от въпроси, засегнати от обхвата на нормативната намеса в проекта на акт.

*** На основание чл. 85, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо това становище да бъде публикувано заедно с оценката на въздействието и проекта на акт при обществените консултации, провеждани в изпълнение на Закона за нормативните актове.

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
„МОДЕРНИЗАЦИЯ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА"

/КРАСИМИР БОЖАНОВ/

Приложение № 1
към чл. 16 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието* (Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)	
Институция: **Министерство на правосъдието**	**Нормативен акт:** Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за признаване, изпълнение и постановяване на актове за обезпечаване на имущество (ЗИД на ЗПИПАОИ)
За включване в законодателната/ оперативната програма на Министерския съвет за периода: **01.01.2021 г. – 30.06.2021 г.**	**Дата: 18.12.2020 г.**
Контакт за въпроси: Александър Стефанов, държавен експерт в дирекция „Съвет по законодателство“ на Министерство на правосъдието, ел. поща: Al_Stefanov@justice.government.bg. Емилия Александрова, държавен експерт в дирекция „Съвет по законодателство“ на Министерство на правосъдието, ел. поща: Em_Aleksandrova@justice.government.bg. Магдалена Георгиева, държавен експерт в отдел „СНПВ“, дирекция „Международно правно сътрудничество и европейски въпроси“, ел. поща: magdalena_georgieva@justice.government.bg. Теа Пенева, старши експерт в отдел „СНПВ“, дирекция „Международно правно сътрудничество и европейски въпроси“, ел. поща: T_peneva@justice.government.bg .	**Телефон:** **02/9237 344** **02/ 92 37 463** **02/ 92 37 442** **02/ 92 37 429**

1. Дефиниране на проблема:

1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна

На ниво Европейски съюз (ЕС) беше установено, че действащата уредба за

взаимно признаване на актове за обезпечаване и актове за конфискация съгласно Рамково решение 2003/577/ПВР[1] и Рамково решение 2006/783/ПВ[2] не е напълно ефективна. Тези рамкови решения не се изпълняват и прилагат еднакво в държавите-членки на ЕС, поради което взаимното признаване е незадоволително, а трансграничното сътрудничество – неоптимално. В резултат на това в ЕС се обезпечават и конфискуват твърде малко активи от престъпна дейност[3]. За да се осигури ефективното взаимно признаване на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, правилата относно признаването и изпълнението на тези актове бяха установени в правно обвързващ, пряко приложим акт на Съюза с разширен обхват- Регламент (ЕС) 2018/1805 на Европейския парламент и на Съвета относно взаимното признаване на актове за обезпечаване и конфискация (ОВ, L 303 от 28 ноември 2018 г.), наричан по-долу „Регламент (ЕС) 2018/1805"/"Регламентът".

Регламент (ЕС) 2018/1805 е първият инструмент с пряка приложимост в областта на взаимното признаване на актове по наказателноправни въпроси. Съдържащите се в него правила се прилагат за всички актове за обезпечаване и конфискация, издадени в рамките на производства с наказателноправен характер. Регламентът е насочен към оптимизиране на процедурите за взаимно признаване на тези актове с оглед улесняването на трансграничното възстановяване на активи и ускоряването и опростяването на обезпечаването и конфискацията на активи, придобити от престъпна дейност, в Европейски съюз (ЕС). Изхожда се от разбирането, че обезпечаването и конфискацията са сред най-ефективните средства за превенция и борба с престъпността, включително с тероризма и организираната престъпност. Очакванията са прилагането на Регламента да доведе до отнемането на повече активи, генерирани от престъпна дейност. Добавена стойност на този акт е и осигуряването на ефективна защита на правото на пострадалите от престъпление лица на обезщетение и връщане на имущество.

Регламент (ЕС) 2018/1805 заменя разпоредбите на Рамково решение 2003/577/ПВР относно налагането на обезпечение върху имущество и Рамково решение 2006/783/ПВР в отношенията между държавите-членки на ЕС, обвързани от Регламента, като разпоредбите на посочените рамкови решения продължават да се прилагат между държавите членки, които не са обвързани от Регламента, а именно Дания и Ирландия, както и между държавите членки, необвързани от Регламента и всяка държава членка, която е обвързана от него. Регламентът започна да се прилага от 19 декември 2020 г.

Изискванията на двете рамкови решения са въведени в националното

---

[1] Рамково решение 2003/577/ПВР на Съвета от 22 юли 2003 година за изпълнение в Европейския съюз на решения за обезпечаване на имущество или доказателства.

[2] Рамково решение 2006/783/ПВР на Съвета от 6 октомври 2006 година за прилагане на принципа за взаимно признаване на решения за конфискация.

[3] Според Европол само около 2 % от облагите от престъпна дейност са обезпечени, а 1 % — конфискувани в ЕС. Това позволява на организираните престъпни групи да инвестират в разширяване на престъпната си дейност и навлизане в легалната икономика (Европол, „Още ли се отплаща престъплението? Възстановяване на активи от престъпна дейност в ЕС — проучване на статистическа информация за периода 2010—2014 г.", 2016 г., достъпно на адрес: https://www.europol.europa.eu/publications-documents/does-crime-still-pay).
Според изчисленията на Европол 0,7—1,28 % от годишния брутен вътрешен продукт (БВП) на ЕС е включен в съмнителна финансова дейност (Европол, „От подозрение към действие — за по-голям оперативен ефект от финансовата разузнавателна информация", 2017 г., достъпен на адрес: https://www.europol.europa.eu/publications-documents/suspicion-to-action-converting-financialintelligence-greater-operational-impact).

законодателство със ЗПИПАОИ и в Закона за признаване, изпълнение и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции (ЗПИИРКОРНФС).

Макар че Регламентът съдържа детайлна, пряко приложима уредба относно изпращането, признаването и изпълнението на актове за обезпечаване и актове за конфискация, за осигуряване на безпроблемното му прилагане на национално ниво е необходимо да се предвидят изменения и допълнения в ЗПИПАОИ и в ЗПИИРКОРНФС, основно насочени към определяне на националните органи, компетентни да функционират като издаващ, съответно като изпълняващ орган по смисъла на Регламента по отношение на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, регламентиране на елементи от процедурите, които се развиват пред тези органи, определяне на правилата относно обжалването на определенията, съответно решенията за признаване и изпълнение на актове за обезпечаване и актове за конфискация, които имат отношение към правните средства за защита на засегнатите лица и др.

На следващо място, нормативната промяна се обоснова и с оглед необходимостта от запазване действието на съществуващата национална уредба в отношенията между Република България и Дания и Ирландия.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

Понастоящем действащата национална уредба на материята относно взаимното признаване на актове за обезпечаване и актове за конфискация не е синхронизирана с изискванията на новоприетият акт на ЕС в тази област - Регламент (ЕС) 2018/1805, което ще породи неясноти и затруднения при правоприлагането.

За преодоляване на тези проблеми и за осигуряване на ефективното прилагане на Регламента е необходимо да се предвидят изменения и допълнения в ЗПИПАОИ и в ЗПИИРКОРНФС, основно насочени към определяне на националните органи, компетентни да функционират като издаващ, съответно като изпълняващ орган по смисъла на Регламента по отношение на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, регламентиране на елементи от процедурите, които се развиват пред тези органи, определяне на правилата относно обжалването на определенията, съответно решенията за признаване и изпълнение на актове за обезпечаване и актове за конфискация, които имат отношение към правните средства за защита на засегнатите лица и др.

Регламент (ЕС) 2018/1805 заменя разпоредбите на Рамково решение 2003/577/ПВР относно налагането на обезпечение върху имущество и Рамково решение 2006/783/ПВР в отношенията между държавите-членки на ЕС, обвързани от Регламента, като разпоредбите на посочените рамкови решения продължават да се прилагат между държавите членки, които не са обвързани от Регламента, а именно Дания и Ирландия, както и между държавите членки, необвързани от Регламента и всяка държава членка, която е обвързана от него.

В тази връзка е необходимо да се направят изменения и допълнения в ЗПИПАОИ и ЗПИИРКОРНФС, които въвеждат изискванията на Рамково решение 2003/577/ПВР и Рамково решение 2006/783/ПВР в националното законодателство,

като се избере подход, който да позволява в максимална степен да бъдат запазени целостта и структурата на законите, включително номерацията на разпоредбите в тях, към които реферира многогодишна съдебна практика. По този начин ще се осигури продължаване на прилагането на позната регламентация на материята в отношенията между България и Дания и Ирландия.

Не е възможно изброените по-горе проблеми да бъдат решени в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане само на новите технологични възможности. Незаконодателни инициативи като обучение на практиците и разпространение на добри практики напр., макар безспорно да са необходими и да имат положителен ефект, не биха били достатъчни за осигуряване на яснота на уредбата и предвидимост в правоприлагането.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Не е правена последваща оценка на въздействието.

2. Цели:

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

Целите на законопроекта са:

- да осигури ефективното прилагане на Регламент (ЕС) 2018/1805, като по този начин способства за постигането на целения с този законодателен акт на Съюза краен резултат - отнемане на повече активи от престъпна дейност в ЕС. За постигането на тази цел ще бъдат предвидени мерки за изменения и допълнения в ЗПИПАОИ и в ЗПИИРКОРНФС, основно насочени към определяне на националните органи, компетентни да функционират като издаващ, съответно като изпълняващ орган по смисъла на Регламента по отношение на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, регламентиране на елементи от процедурите, които се развиват пред тези органи, определяне на правилата относно обжалването на определенията, съответно решенията за признаване и изпълнение на актове за обезпечаване и актове за конфискация, които имат отношение към правните средства за защита на засегнатите лица и др.
- да осигури запазване на действието на ЗПИПАОИ и ЗПИИРКОРНФС в отношенията във връзка с взаимното признаване на актове за обезпечаване и конфискация между Република България и Дания и Ирландия, като при структурирането на законодателните промени се избере подход, който да позволява в максимална степен да бъдат запазени целостта и структурата на законите, включително номерацията на разпоредбите в тях, към които реферира многогодишна съдебна практика. По този начин ще се осигури продължаване на прилагането на позната регламентация на материята в отношенията между България и Дания и Ирландия, която може да бъде оптимизирана там, където е необходимо.

3. Идентифициране на заинтересованите страни: ***Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже***

пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

- Министерството на правосъдието;

- Министерство на финансите;

- Националната агенция за приходите;

- Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество;

- Висшия съдебен съвет;

- Върховния касационен съд;

- Прокуратурата на Република България;

- Висшия адвокатски съвет;

- Окръжните съдилища и Софийският градски съд;

- Апелативните съдилища;

- Физически и юридически лица, чиито права са засегнати от акт за обезпечаване или акт за конфискация при прилагането на Регламент (ЕС) 2018/1805, респективно при прилагането на Рамково решение 2003/577/ПВР и Рамково решение 2006/783/ПВР. С оглед на спецификата на регулираните с проекта на нормативен акт обществени отношения в областта на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, регламентирането на елементите от процедурите, които се развиват пред компетентните органи, определяне на правилата относно обжалването на определенията, съответно решенията за признаване и изпълнение на актове за обезпечаване и актове за конфискация, които имат отношение към правните средства за защита на засегнатите лица, не е възможно да се посочи точен брой на потенциалните страни.

4. Варианти на действие: ***Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „Без действие“.***

Вариант за действие 0 „Без действие“:

При този вариант няма да се:

- осигури ефективното прилагане на Регламент (ЕС) 2018/1805 като се предвидят мерки за изменения и допълнения в ЗПИПАОИ и в ЗПИИРКОРНФС, основно насочени към определяне на националните органи, компетентни да функционират като издаващ, съответно като изпълняващ орган по смисъла на Регламента по отношение на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, регламентиране на елементи от процедурите, които се развиват пред тези органи, определяне на правилата относно обжалването на определенията, съответно решенията за признаване и изпълнение на актове за обезпечаване и актове за конфискация, които имат отношение към правните средства за защита на засегнатите лица и др.;

- осигури яснота при правоприлагането на регламентацията на материята в отношенията между България и Дания и Ирландия съгласно изискванията на Рамково решение 2003/577/ПВР и Рамково решение 2006/783/ПВР, които са въведени в ЗПИПАОИ и ЗПИИРКОРНФС.

Вариант за действие 1 „Приемане на предложения проект на акт":

При този вариант ще се въведат мерки, с които ще се осигури:

- ефективното прилагане на Регламент (ЕС) 2018/1805 като се направят изменения и допълнения в ЗПИПАОИ и в ЗПИИРКОРНФС, основно насочени към определяне на националните органи, компетентни да функционират като издаващ, съответно като изпълняващ орган по смисъла на Регламента по отношение на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, регламентиране на елементи от процедурите, които се развиват пред тези органи, определяне на правилата относно обжалването на определенията, съответно решенията за признаване и изпълнение на актове за обезпечаване и актове за конфискация, които имат отношение към правните средства за защита на засегнатите лица и др.;

- яснота при правоприлагането на регламентацията на материята в отношенията между България и Дания и Ирландия съгласно изискванията на Рамково решение 2003/577/ПВР и Рамково решение 2006/783/ПВР, които са въведени в ЗПИПАОИ и ЗПИИРКОРНФС.

Вариант за действие 2 „Предприемане на организационни и други мерки без нормативни промени":

- Не е възможно предприемането само на организационни и други мерки. Необходимо е уреждането на посочените въпроси с изменение и допълнение на ЗПИПАОИ и ЗПИИРКОРНФС.

На основание на горепосоченото се препоръчва приемането на Вариант 1 с оглед на неговата ефективност и полезност.

5. Негативни въздействия: ***Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни и кои да са значителни.***

Разгледаните варианти на въздействие са представени общо за заинтересованите страни, поради това че не се очаква различен ефект по отношение на тях.

Вариант за действие 0 „Без действие":

- **По отношение на всички заинтересовани страни:**

При този вариант са налице негативни въздействия и се очаква отрицателен ефект, тъй като няма да се:

- осигури ефективното прилагане на Регламент (ЕС) 2018/1805 като се

предвидят мерки за изменения и допълнения в ЗПИПАОИ и в ЗПИИРКОРНФС, основно насочени към определяне на националните органи, компетентни да функционират като издаващ, съответно като изпълняващ орган по смисъла на Регламента по отношение на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, регламентиране на елементи от процедурите, които се развиват пред тези органи, определяне на правилата относно обжалването на определенията, съответно решенията за признаване и изпълнение на актове за обезпечаване и актове за конфискация, които имат отношение към правните средства за защита на засегнатите лица и др.;

- осигури яснота при правоприлагането на регламентацията на материята в отношенията между България и Дания и Ирландия съгласно изискванията на Рамково решение 2003/577/ПВР и Рамково решение 2006/783/ПВР, които са въведени в ЗПИПАОИ и ЗПИИРКОРНФС.

- **Вариант за действие 1 „Приемане на предложения проект на акт":**

Не се предвиждат негативни въздействия. При този вариант ще бъде изменена и допълнена нормативната уредба, с която ще се осигури:

- ефективното прилагане на Регламент (ЕС) 2018/1805 като се предвидят мерки за изменения и допълнения в ЗПИПАОИ и в ЗПИИРКОРНФС, основно насочени към определяне на националните органи, компетентни да функционират като издаващ, съответно като изпълняващ орган по смисъла на Регламента по отношение на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, регламентиране на елементи от процедурите, които се развиват пред тези органи, определяне на правилата относно обжалването на определенията, съответно решенията за признаване и изпълнение на актове за обезпечаване и актове за конфиокация, които имат отношение към правните средства за защита на засегнатите лица и др.;
- яснота при правоприлагането на регламентацията на материята в отношенията между България и Дания и Ирландия съгласно изискванията на Рамково решение 2003/577/ПВР и Рамково решение 2006/783/ПВР, които са въведени в ЗПИПАОИ и ЗПИИРКОРНФС.

Вариант за действие 2 „Предприемане на организационни и други мерки без нормативни промени":

- Не е възможно предприемането само на организационни мерки. Необходимо е уреждането на проблема с нормативен акт, с който да направят изменения и допълнения в ЗПИПАОИ и ЗПИИРКОРНФС. За този вариант са присъщи всички негативни въздействия на Вариант 1.

6. Положителни въздействия: *Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.*

Разгледаните варианти на въздействие са представени общо за заинтересованите страни, поради това, че не се очаква различен ефект за тях.

Вариант за действие 0 „Без действие":

При неприемане на проекта на нормативен акт положителни въздействия върху заинтересованите страни не се очакват. Ще е налице отрицателен ефект, тъй като няма да бъде:

- осигурено ефективното прилагане на Регламент (ЕС) 2018/1805 като се предвидят мерки за изменения и допълнения в ЗПИПАОИ и в ЗПИИРКОРНФС, основно насочени към определяне на националните органи, компетентни да функционират като издаващ, съответно като изпълняващ орган по смисъла на Регламента по отношение на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, регламентиране на елементи от процедурите, които се развиват пред тези органи, определяне на правилата относно обжалването на определенията, съответно решенията за признаване и изпълнение на актове за обезпечаване и актове за конфискация, които имат отношение към правните средства за защита на засегнатите лица и др.;
- налице яснота при правоприлагането на регламентацията на материята в отношенията между България и Дания и Ирландия съгласно изискванията на Рамково решение 2003/577/ПВР и Рамково решение 2006/783/ПВР, които са въведени в ЗПИПАОИ и ЗПИИРКОРНФС.

Вариант за действие 1 „Приемане на предложения проект на акт":

При този вариант ще бъде създадена нормативна уредба, с която ще се осигури:

- прилагането на Регламент (ЕС) 2018/1805, като се предвидят мерки за изменения и допълнения в ЗПИПАОИ и в ЗПИИРКОРНФС, основно насочени към определяне на националните органи, компетентни да функционират като издаващ, съответно като изпълняващ орган по смисъла на Регламента по отношение на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, регламентиране на елементи от процедурите, които се развиват пред тези органи, определяне на правилата относно обжалването на определенията, съответно решенията за признаване и изпълнение на актове за обезпечаване и актове за конфискация, които имат отношение към правните средства за защита на засегнатите лица и др.;
- яснота при правоприлагането на регламентацията на материята в отношенията между България и Дания и Ирландия съгласно изискванията на Рамково решение 2003/577/ПВР и Рамково решение 2006/783/ПВР, които са въведени в ЗПИПАОИ и ЗПИИРКОРНФС.

Вариант за действие 2 „Предприемане на организационни и други мерки без нормативни промени":

При неприемане на законопроекта положителни въздействия върху пряко и косвено заинтересованите страни не се очакват.

Въздействия:	**Вариант 0 Без действие**	**Вариант 1 Приемане на предложения проект на акт**	**Вариант за действие 2 „Предприемане на организационни и други мерки без нормативни промени":**

Ефективност:	**Ефективност:**	**Ефективност:**	**Ефективност:**
Цел: Въвеждане на мерки за осигуряване прилагането на Регламент (ЕС) 2018/1805	Положително въздействие и ефективност не се очакват. Няма да бъде изпълнено изискването за осигуряване на ефективното прилагане на Регламент (ЕС) 2018/1805. Няма да е налице ясната при правоприлагането на регламентацията на материята в отношенията между България и Дания и Ирландия съгласно изискванията на Рамково решение 2003/577/ПВР и Рамково решение 2006/783/ПВР, които са въведени в ЗПИПАОИ и ЗПИИРКОРНФС.	Ще бъде създадена законова нормативната уредба, с която ще се осигури: - ефективното прилагане на Регламент (ЕС) 2018/1805, като се предвидят мерки за изменения и допълнения в ЗПИПАОИ и в ЗПИИРКОРНФС, основно насочени към определяне на националните органи, компетентни да функционират като издаващ, съответно като изпълняващ орган по смисъла на Регламента по отношение на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, регламентиране на елементи от процедурите, които се развиват пред тези органи, определяне на правилата относно обжалването на определенията, съответно решенията за признаване и изпълнение на актове за обезпечаване и актове за	Не е възможно предприемането на организационни мерки. Необходима е нормативна промяна, с която да се направят изменения и допълнения в ЗПИПАОИ и ЗПИИРКОРНФС. За този вариант са присъщи всички негативни въздействия на Вариант 0 „без действие“.

		конфискация, които имат отношение към правните средства за защита на засегнатите лица и др.; - яснота при правоприлагането на регламентацията на материята в отношенията между България и Дания и Ирландия съгласно изискванията на Рамково решение 2003/577/ПВР и Рамково решение 2006/783/ПВР, които са въведени в ЗПИПАОИ и ЗПИИРКОРНФС.	
Ефикасност	-	+	-
Съгласуваност	Не. Значителен компромис.	Да. Ограничен компромис.	Не. Значителен компромис
Риск за прилагане	Да	Ограничен риск	Да

При избрания Вариант за действие 1 „Приемане на предложения проект на акт", който изпълнява най – ефективно поставените цели, вероятността въздействието да се прояви е висока:

Вероятност въздействието да се прояви – Вариант 1	С приемането на предложеният законопроект ще се въведат мерки за осигуряване на ефективното прилагане на Регламент (ЕС) 2018/1805	С нормативната промяна ще се направят съответните изменения и допълнения в ЗПИПАОИ и в ЗПИИРКОРНФС, които основно ще са насочени към определяне на националните

	от 19 декември 2020 г.	органи, компетентни да функционират като издаващ, съответно като изпълняващ орган по смисъла на Регламента по отношение на актовете за обезпечаване и актовете за конфискация, регламентиране на елементи от процедурите, които се развиват пред тези органи, определяне на правилата относно обжалването на определенията, съответно решенията за признаване и изпълнение на актове за обезпечаване и актове за конфискация, които имат отношение към правните средства за защита на засегнатите лица и др. Ще се осигури яснота при правоприлагането на регламентацията на материята в отношенията между България и Дания и Ирландия съгласно изискванията на Рамково решение 2003/577/ПВР и Рамково решение 2006/783/ПВР, които са въведени в ЗПИПАОИ и ЗПИИРКОРНФС.
Ниска		
Средна		
Висока	X	X

7. Потенциални рискове: *Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.*

Не се предвиждат рискове от приемане на предложения акт.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

☐ Ще се повиши

☐ Ще се намали

X Няма ефект

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

☐ Да

X Не

9. Създават ли се нови регистри?

☐ Да

X Не

10. Как въздейства актът върху микро-, малките и средните предприятия (МСП)?

☐ Актът засяга пряко МСП

☐ Актът не засяга МСП

X Няма ефект

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

☐ Да

X Не

12. Обществени консултации: *Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултационни процедури.*

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове проектът на акт на Министерския съвет, докладът към него, частичната предварителната оценка на въздействието и становището на дирекция „Модернизация на администрацията" ще бъдат публикувани на Портала за обществени консултации и на интернет страницата на Министерство на правосъдието за становища и предложения.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

X Да.

☐ Не

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност: Любомир Алев, директор на дирекция „Съвет по законодателство"

Дата:

Подпис:

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека”

4.2.2021 г.

X 04-00-4/21/04.02.2021Г.

Signed by: Milena Aleksandrova Lilova

СПРАВКА

ОТНОСНО: Съответствие на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за признаване, изпълнение и постановяване на актове за обезпечаване на имущество с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека, съгласно чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове

На основание чл. 28, ал. 3 от ЗНА, въвеждащ изискване за изготвяне на справка за съответствие на проекта на закон с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и практиката на Европейския съд по правата на човека, Дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за признаване, изпълнение и постановяване на актове за обезпечаване на имущество не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и практиката на Европейския съд по правата на човека.

4.2.2021 г.

X

Милена Коцева
Директор на дирекция ППРБЕСПЧ
Signed by: Milena Lyubomirova Kotseva

Изготвил:

4.2.2021 г.

X

Божура Симеонова
Правителствен агент в дирекция ППРБЕСПЧ
Signed by: Bozhura Petkova Simeonova

СПРАВКА

ЗА ОТРАЗЯВАНЕ НА БЕЛЕЖКИТЕ, ПРЕДЛОЖЕНИЯТА И КОНСТАТАЦИИТЕ, ПОЛУЧЕНИ ПРИ ОБЩЕСТВЕНОТО ОБСЪЖДАНЕ ПО РЕДА НА ЧЛ. 26, АЛ. 3 ОТ ЗАКОНА ЗА НОРМАТИВНИТЕ АКТОВЕ НА ДОКУМЕНТИ ОТНОСНО ПРОЕКТ НА РЕШЕНИЕ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ПРИЗНАВАНЕ, ИЗПЪЛНЕНИЕ И ПОСТАНОВЯВАНЕ НА АКТОВЕ ЗА ОБЕЗПЕЧАВАНЕ НА ИМУЩЕСТВО

Подател	Бележки/Предложения/Констатации	Приети/ неприети	Мотиви
	При общественото обсъждане по реда на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове няма постъпили бележки, предложения и констатации.		

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

Р Е Ш Е Н И Е № 394

от 27 април 2021 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

М И Н И С Т Е Р С К И Я Т С Ъ В Е Т

Р Е Ш И:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за признаване, изпълнение и постановяване на актове за обезпечаване на имущество.

2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.

3. Министърът на правосъдието да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Томислав Дончев

ЗА ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Красимир Божанов

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ "ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ":

/Апостол Михов/

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх.No 102-01-4
Дата 28.04 2021 г.
11.23 ч.

Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я
М И Н И С Т Е Р С К И С Ъ В Е Т

№ 02.01-53
27 април 2021 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ИВА МИТЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО МИТЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №394 на Министерския съвет от 2021 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за признаване, изпълнение и постановяване на актове за обезпечаване на имущество.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за признаване, изпълнение и постановяване на актове за обезпечаване на имущество.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Томислав Дончев)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ПЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

N 150-01-69 / 28.04 **2021 г.**

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям Законопроект за изменение и допълнение на Закона за признаване, изпълнение и постановяване на актове за обезпечаване на имущество, № 102-01-4, внесен от Министерски съвет на 28.04.2021 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по правни въпроси

Комисии:

- Комисия по бюджет и финанси

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ИВА МИТЕВА